

РЕШЕНИЕ

№ 25915

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Елена Гюрова, като разгледа дело номер **3661** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на У. Г., турски гражданин, [дата на раждане] в Република Т., чрез адв. К. Н. Ш. – Ш., АК – П. срещу Отказ за издаване на виза „Д“ от 06.03.2026 г. по заявление №IST 25038111V, подадено на 18.12.2025 г. от У. Г. в Генералното консулство на Република България в И..

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен и връщане на преписката за ново разглеждане. Правят се възражения, че се засяга правото на личен и професионален живот по чл. 8 от ЕКПЧ. Отказът възпрепятства възможността за осъществяване на професионална дейност като търговски представител. Твърди се липса на мотиви, липса на конкретни фактически основания по отношение на заявителя, което нарушава правото му на защита.

Ответникът – КДЛ в ГК на Република България в И., не се явява и не се представлява, не представя становище по подадената жалба.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Със заявление за издаване на виза от 17.12.2025 г. жалбоподателят У. Г., турски гражданин, [дата на раждане] в Република Т. е подал в ГК на Република България в И. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип Д. В заявлението жалбоподателят е посочил целта на пребиваването - работа като търговски представител, професия- бизнесмен, търговски представител на ЕУ Мотор С. Ве Тиджарет Л. Ш.. Посочен е адрес на пребиваване в България – [населено място] извор, [община], област П., [улица], както и че разходите за пътуване е издръжка по

време на пребиваването ще бъдат покрити от собствени средства в брой.

Към заявлението е приложено Решение за вписване в Единния търговски регистър на БТПП от 21.01.2025 г., видно от което, в БТПП е вписано търговско представителство с наименование ЕУ Мотор С. Ве Тиджарет Л. Ш. ЕООД, регистрирано на 27.09.2023 г. в ТПП И.. Като търговски представители са вписани У. Г. и Ерди Г.. Адресът на търговското представителство в Република България е в [населено място] извор, [община], област П.. Търговското представителство е вписано в Агенцията по вписванията.

Издаден е Сертификат № 4789/15.12.2025 г. на БТПП за вписаното търговско представителство, в който е посочено, че обстоятелствата в сертификата са доказани от чуждестранното дружество, съгласно чл. 24, ал.1, т. 6 от ЗЧРБ.

Представен е Договор за наем на недвижим имот, на къща, състояща се от два жилищни етажа, находяща се в [населено място] извор, [улица] и нотариално заверена декларация на собственика на имота, че е предоставен за ползване на офис за търговско представителство на ЕУ Мотор С. Ве Тиджарет Л. Ш., както и декларация по §1, т. 20, подт. 2 от ДР на ЗЧРБ.

Приложени са удостоверение за налични средства по банкова сметка, свидетелство за съдимост, удостоверение за гражданско състояние, застрахователна полица, копие от валиден национален паспорт.

В хода на административното производство е осъществена съгласувателна процедура по заявление на жалбоподателя с ДАНС, при което, видно от писмо на стр.61 по делото, е изразено отрицателно становище, като е посочено, че съгласувателна процедура е проведена в ТДНС – П.. Приложено е становището на ТДНС – П., видно от което, турският гражданин У. Г. няма доходи за 2023 г. и 2024 г. Адресът на търговското представителство в [населено място] извор е същият адрес, който е посочен за ползване за жилищни нужди. При проверка е установено, че на същият адрес в [населено място] извор има регистрирани и други чужди граждани, както и друго търговско представителство, а именно „СУРТЕКС“, [ЕИК]. ТДНС – П. е посочил, че са налице основателни съмнения, че адресът е фиктивен, посочен формално с цел да се заобиколят изискванията на ЗЧРБ за получаване на виза и последващо право на пребиваване в страната. Декларираните в заявлението за издаване на виза данни кореспондират с хипотезите на чл. 10, ал.1, т. 17 и т. 23 от ЗЧРБ – турският гражданин У. Г. не е доказал достоверно целта и условията на заявеното дългосрочно пребиваване на територията на Република България.

Издадено е и становище на ОДМВР – П., сектор „Миграция“, което е с мнение да се разреши издаването на виза за дългосрочно пребиваване на У. Г., гражданин на Република Т..

С оспорвания в настоящото производство акт от 06. 03. 2026 г. КДЛ в ГК на Република България в И. е отказал издаване на виза „Д“ по заявление на У. Г. от 17.12.2025г. на основание чл.10 ал.1 т.17 и т. 23 ЗЧРБ. Мотивите са, че чужденецът не е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Налице са основателни съмнения, че адресът е посочен формално, с цел да се заобиколят изискванията на ЗЧРБ. На този адрес има регистрирани и други чужди граждани и друго търговско представителство.

От ответника е представена заповед № 6/13.02.2025г. на ГК на РБ – И., видно от която КДЛ А. З. съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение 7 към чл.34 ал.3 на НУРИВОВР и по Приложение 6 към чл.32 от Визовия кодекс. Отделно от това е издадена заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи относно компетентността на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Р България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да издават разрешения, респ. откази за виза.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима- подадена е до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, сочи се нарушение на правата по ЕКПЧ, макар и бланкетно. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното:

Не се спори по делото, че в случая отказът е издаден от компетентен орган- от КДЛ А. З., който съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение 7 към чл.34 ал.3 на НУРИВОВР и по Приложение 6 към чл.32 от Визовия кодекс и съгласно заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи относно компетентността на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Р България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да издават разрешения, респ. откази за виза. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в писмена форма - спазен е изискуемия стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържат се реквизитите по Приложение № 7 НУРИВОВР, изискуеми и от общите изисквания на АПК, в съобразителната му част са посочени поредният номер и датата на заявлението на чужденеца, посочена е разпоредбата от приложимия нормативен акт – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 ЗЧРБ, изложени са последователно приетите за установени от органа факти, анализирана е относимата правна уредба, формирани са ясни правни изводи. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. Следователно оспореният административен акт е издаден в съответствие с разпоредбите на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК и направените възражения в жалбата в тази насока са неоснователни. Отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/. Обосновани са причините за постановяването му, включително е посочено правното основание за издаването му - чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 от ЗЧРБ.

Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал т. 17 и т. 23. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже целта и условията на планирания престой, а съгласно чл. 10, ал.1, т. 23 от ЗЧРБ се отказва издаване на виза, ако чужденецът е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни.

При преценка на наличните доказателства, обосновано е прието от административния орган, че чужденецът не е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване в Република България, с което са осъществени предпоставките по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. От становището на ДАНС, ТДНС – П. се установява, че е правилен и обоснован извода на административния орган, че по делото не е доказано, че целта и условията на заявеното пребиваване в страната са действителни, тъй като при извършена проверка е установено, че на посочения адрес, който е

жилищна сграда, къща в [населено място] извор е регистрирано жилището, в което чуждият гражданин възнамерява да пребивава, както и адреса на търговското представителство, от който ще осъществява търговската дейност. Същевременно на този адрес са регистрирани и други чужди граждани и друго търговско представителство. Обосновано е направен извод, че заявената цел на пребиваване – извършване на търговска дейност като търговски представител не е доказана. Няма никакви данни за сключени договори с физически или юридически лица, чрез които да се доказва целта на пребиваване –развиване на дейност като търговски представител. Сключването на договор за наем за определен имот, само по себе си, не доказва заявената цел. Настоящият съдебен състав намира възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за неоснователни, тъй като, действително отказът за виза Д пречи на лицето физически да пребивава в Република България, но в случая липсват каквито и да доказателства за настояща или предстояща дейност на дружеството в България, на което жалбоподателят е търговски представител. Липсват доказателства за делови, търговски, социални, културни или други връзка със страната ни. Установените обстоятелства навеждат на извода, че жалбоподателят не е доказал достоверно целта на заявеното пребиваване.

Декларираните в заявлението данни за намерение за осъществяване на търговска дейност са неверни, основание за отказ по т. 23 от чл. 10, ал.1 от ЗЧРБ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че оспореният отказ следва да бъде отменен поради липса на изложени в същия фактически установявания, обосноваващи извод за липса на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 от ЗЧРБ. В случая следва да се държи сметка за това, че на първо място визовият режим на всяка една страна е проявление на суверенитета на същата. Свързан е с ефективното упражняване политиките по защита на националната сигурност и опазване на обществения ред в страната. На второ място издаването на виза следва да бъде преценявано по-скоро като производство по извършване на административна услуга, в който случай съществено от правна страна е неизвършването на самата услуга при твърдения от страна на жалбоподателя за наличие на предпоставките за осъществяването ѝ. В този смисъл, процесният отказ не е издаден при липса на мотиви и в нарушение на материалноправните разпоредби. Отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/. Обосновани са, макар и лаконично причините за постановяването му, включително е посочено правното основание за издаването му - чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 ЗЧРБ.

Като се отчетат посочените по-горе обстоятелства, не са установени по безспорен начин нито целта, нито условията на планирания престой, а декларираните данни за търговска дейност са неверни – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 ЗЧРБ. Изводът на ответния административния орган за наличие на основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 ЗЧРБ не се опроверга от оспорващия по пътя на пълното насрещно доказване в съдебното производство. Според настоящият съдебен състав жалбоподателят не доказва нито в хода на административното, нито на съдебното производство истинската цел, условията и намеренията за пребиваването си в страната, поради което следва да се приеме, че административният орган правилно е отказал издаване на виза тип "D".

В този смисъл Решение № 2280/2025 г. по адм. д. № 8436/24 г. по описа на ВАС, Решение №3456/2023 г. по адм. д. № 811/2023 г. по описа на ВАС.

По изложените съображения оспореният отказ е постановен при правилно приложение на материалния закон, съобразно преследваните с него цели и без да е допуснато нарушение на принципа за пропорционалност по чл. 27, § 2 от Директива 2004/38/ЕО. В контекста на изложеното съдът намира, че издаденият отказ отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ вр. чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. Г., турски гражданин, [дата на раждане] в Република Т. срещу Отказ за издаване на виза „Д“ от 06.03.2026г. на КДЛ в ГК на Република България в И., Република Т..

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: